

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: Y. Y., nar. X, st. občanství X
bytem X
doručovací adresa X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2024, č. j. OAM-74752-23/ZM-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu bylo opakovaně sděleno nesplnění podmínek stanovených zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen ZPC), pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty nebo pro jeho zaměstnávání u dalšího zaměstnavatele nebo na další pracovní pozici.

II. Vyjádření účastníků

2. Žalobce v podané žalobě předně namítl nesprávné právní posouzení věci, neboť dle jeho názoru žalovaný nesprávně posuzuje splnění podmínek pro změnu zaměstnavatele, které jsou uvedeny v § 42g odst. 7 a 8 ZPC, ke dni, kdy vydal žalobou napadené rozhodnutí. Namítl, že z dotčené právní úpravy vyplývá, že ministerstvo splnění podmínek pro změnu zaměstnavatele posuzuje ke dni doručení oznámení o změně zaměstnavatele, tj. v případě žalobce ke dni 23. 10. 2023, ke kterému dotčená pracovní pozice byla vedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet. Na změnu zaměstnavatele proto podle něj nemá vliv, že zhruba o tři měsíce později byla zaměstnavateli uložena pokuta za umožnění výkonu nelegální práce.
3. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na předcházející průběh řízení, ve kterém byl vázán rozsudkem zdejšího soudu ze dne 20. 3. 2024, č. j. 22 A 34/2023-37, na jehož základě vyzval žalobce k odstranění vad původního oznámení o změně zaměstnavatele. Na základě výzvy předložil žalobce novou pracovní smlouvu, která však byla uzavřena až poté, co bylo pracovní místo vyřazeno z centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet, tedy přestala být jedna z podmínek oznámení změny. Pokud jde o okamžik, ke kterému má žalovaný posuzovat splnění zákonných podmínek, odkázal na vázanost předcházejícím rozsudkem soudu s tím, že s ohledem na uloženou povinnost odstraňovat vady musel splnění podmínek posuzovat ke dni vydání sdělení o splnění či nesplnění podmínek.
4. Žalobce v podané replice setrval na názoru, že oznámení změny zaměstnavatele se i v případě opravy na základě výzvy k odstranění vad posuzuje ke dni, kdy bylo doručeno správnímu orgánu.

III. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání. Žaloba není důvodná.
6. V nyní projednávané věci nejsou sporné skutkové okolnosti, tj. že pracovní smlouva, kterou žalobce doložil, byla uzavřena poté, co dotčená pracovní pozice již nebyla vedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet. Pro posouzení věci je proto podstatná pouze jediná právní otázka, k jakému datu měl žalobce vyhodnocovat splnění podmínek oznámení změny zaměstnavatele, tj. zda ke dni podání oznámení, nebo ke dni rozhodování ve věci. Jakkoliv se položená otázka může jevit jednoduchá a s výsledkem, který by měl být zcela jednoznačný, nemá soud za to, že by jednalo o problém, který by měl tak jednoduché řešení, jak ho představují ve svých podání žalobce i žalovaný.
7. Soud nepopírá, že judikatura k povinnosti odstraňování vad oznámení o změně zaměstnavatele přinesla do činnosti žalovaného zvýšenou administrativní zátěž a cizincům určitý prvek nejistoty, který je třeba vyřešit. Ve věci žalobce v předcházejícím rozsudku zdejší soud uvedl (s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 4 Azs 124/2023), že jedinou nedostatečně konkretizovanou skutečností bylo místo výkonu práce žalobce, přičemž žalovaný měl umožnit žalobci odstranit vadu uvedenou v pracovní smlouvě spočívající v označení dvou míst výkonu práce v podobně *Opava, Ostrava*, což neodpovídalo evidenci volných pracovních míst.

8. Na rozsudek soudu reagoval žalovaný výzvou k odstranění vad podání ze dne 5. 4. 2024, č. j. OAM-74752-17/ZM-2023 MV-184116-8/OAM, s tím, že je třeba předložit pracovní smlouvu, ze které bude patrné, že nebyla uzavřena na dobu, která již v minulosti uplynula, ze které bude jasně patrné přesné místo výkonu zaměstnání.
9. Shora soud uvedl právní stanoviska obou stran, nicméně se neztotožňuje zcela ani se žalobcem ani se žalovaným.
10. Pokud jde o povahu sdělení žalovaného dle § 42g odst. 9 ZPC, uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Azs 56/2021-41: „*sdělení podle § 42g odst. 9 může v konečném důsledku významně zasáhnout do práv držitele zaměstnanecké karty, neboť je jím autoritativně postaveno na jisto, zda oznámení cizince splňuje požadavky § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců. Obsah sdělení tedy závazně předurčuje, jaké účinky ze zákona o pobytu cizinců nastanou, tj. zda cizinec může oprávněně pobývat na území a vykonávat zaměstnání na oznámené pozici (§ 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců), nebo zda se na oznámení hledí, jako by nebylo učiněno (§ 42g odst. 9 téhož zákona).*“
11. Z textu dotčeného ustanovení a z citovaného rozhodnutí vyplývá, že sdělení žalovaného o splnění podmínek představuje rozhodnutí, bez kterého nemůže cizinec začít pracovat na novém pracovním místě, jedná se tedy o rozhodnutí s účinky *ex nunc*. Pro samotné rozhodnutí žalovaného jsou podstatné skutečnosti, které jednak souvisí s pracovním poměrem (např. pracovní smlouva) a zároveň které souvisí s pracovním místem (evidence pracovního místa v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet). Zatímco skutečnosti, které souvisí s pracovním poměrem, se jistě posuzují ke dni podání oznámení, tak skutečnosti, které souvisí s existencí pracovního místa se musí posuzovat ke dni rozhodování žalovaného, neboť nelze autoritativně povolit cizinci výkon práce na pracovním místě, které není evidováno v evidenci volných pracovních míst.
12. V důsledku judikatury správních soudů k povinnosti odstraňovat vady oznámení nutně vznikají situace, kdy se oznámení stane perfektní později, než k okamžiku podání. To logicky vyplývá z toho, že původní podání cizince mělo vady, které musely být v důsledku výzvy žalovaného odstraněny. Jak vyplývá z § 42g odst. 9 ZPC na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8 se hledí, jako by nebylo učiněno, tudíž přihlížet se dá pouze k podání, které uvedené podmínky splňuje, tedy k perfektnímu podání. Žalovaný tak má povinnost zhodnotit splnění podmínek souvisejících s pracovním poměrem ke dni, ke kterému byly odstraněny všechny vady a ke kterému se k podání žalobce dalo přihlížet.
13. To nicméně nevyčerpává skutečnosti, které musí žalovaný zkoumat. I v případě podání, u kterého byly odstraňovány vady, se stále musí jednat o oznámení, v důsledku kterého lze autoritativně umožnit cizinci výkon práce na existujícím místě. Bez ohledu na to, zda byly nebo nebyly odstraňovány vady podání, musí pracovní místo, na kterém má být nově cizinec zaměstnán, splňovat v době rozhodování správního orgánu podmínku vyplývající z § 42g odst. 8 ZPC, tedy že se jedná o pracovní pozici, která je uvedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.
14. V nyní projednávané věci jsou důsledky uvedeného následující.
15. Ze správního spisu soudu vyplývá, že žalobce v reakci na výzvu žalovaného ze dne 5. 4. 2024 doložil pracovní smlouvu ze dne 16. 4. 2024 s místem výkonu práce pouze v Opavě, a to na ohlášené pracovní místo č. 23 246 480 778, které mělo být součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Dále ze spisu vyplývá, že toto

místo bylo v mezičase z centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty vyřazeno, a to z důvodu uvedeného v § 37a odst. 7 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, a to ke dni 20. 2. 2024 z důvodu pravomocného uložení sankce Státním úřadem inspekce práce za umožnění výkonu nelegální práce dle § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti uváděnému zaměstnavateli žalobce, H. E., IČ: X. Krom uvedeného vyplývá, že původní pracovní smlouva byla uzavřena na dobu určitou ode dne 31. 10. 2023 do 31. 3. 2023.

16. Z uvedeného vyplývá, že pracovní poměr, který měl vzniknout na základě původní pracovní smlouvy s chybně vymezeným místem výkonu práce, měl zaniknout ještě před tím, než žalovaný přistoupil k odstraňování vad na základě původního oznámení ve spojení s předcházejícím rozsudkem zdejšího soudu. Jelikož dle shora citovaných ustanovení ZPC je teprve autoritativním sdělením žalovaného o splnění podmínek umožněna změna zaměstnání, tak nebylo možné souhlasit se změnou zaměstnavatele, pokud již měla skončit doba, na kterou měl být žalobce původně zaměstnán, a nebylo ani možné odstraňovat vady oznámení, neboť nebyly splněny podmínky pro existenci pracovního poměru, u kterého by bylo možné odstranit vady pracovní smlouvy, které byly důvodem prvního nesouhlasu žalovaného se změnou zaměstnavatele. Jinými slovy, posouzení žádosti žalobce ke dni podání původního oznámení by nemělo pro něj žádný význam, neboť by nutně muselo vést k nesouhlasnému stanovisku, jelikož ke dni rozhodování žalovaného již měl tvrzený pracovní poměr skončit.
17. Žalovaný tedy postupoval ve prospěch žalobce tak, že mu umožnil doložit novou pracovní smlouvu, která by prokazovala možnost výkonu zaměstnání na dříve zvolené pracovní pozici i v době obnoveného řízení před žalovaným, tj. fakticky posuzovat oznámení o změně zaměstnavatele ke dni odstranění vad ve spojení s tím, jak bylo původně podáno.
18. Skutečnost, že v mezidobí došlo ke změně podmínek na straně třetího subjektu, tj. dokládaného zaměstnavatele, nelze klást k tíži žalovaného, ale bohužel to nelze přehlížet ani ve prospěch žalobce. Žalovaný nemohl poskytnout souhlas pro změnu zaměstnavatele v případě, že se tvrzená pozice, na kterou měl žalobce nastoupit, nenacházela v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, neboť by zcela překročil svá oprávnění vyplývající ze ZPC.
19. K nesouhlasnému stanovisku žalovaného proto nedošlo v důsledku toho, že by chybně posuzoval oznámení žalobce ve spojení s odstraněním vad ke dni svého rozhodování, nýbrž v souvislosti s tím, že v průběhu doby došlo ke změně okolností mimo vliv jak žalovaného, tak i žalobce.
20. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že žalovaný respektoval závazný právní názor zdejšího soudu vyslovený v rozsudku ze dne 20. 3. 2024 ve věci sp. zn. 22 A 34/2023, nicméně s ohledem na změnu podmínek v důsledku rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 11. 1. 2024, č. j. 26718/10.30/23-11 (které je součástí správního spisu), nemohl při posuzování oznámení o změně zaměstnavatele rozhodnout jinak, než zamítavě, neboť pracovní pozice v době rozhodování žalovaného nebyla evidována v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, bez ohledu na to, že ostatní podmínky pro zaměstnání žalobce splnil.

IV. Závěr a náklady řízení

21. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
23. S ohledem na žádost žalobce rozhodl soud o věci přednostně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. ledna 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce